

Sinka István

NEVEM A VÉGTELENBEN

Görôghalmon mnutatófa,

nem láttam már húsz év óta.

Pedig hogyha megláthatnám,

könnyeirmel megáztatnám.

Sírnék nagyon vagy nevetnék.

Mást ugyan mit is tehetnék?

Lábam nyoma ott maradna,

s szívem félig meghasadna.

Mutatófába Piroska

belevéste: Sinka Pista.

Nevem, nevem, szegény nevem!

Môgötte ott a végtelen.